

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **I. K.**, zast. JUDr. Ladislavem Kolačkovským, advokátem se sídlem Opletalova 1535/4, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2017, čj. MPSV-2017/107977-913, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 2. 2018, čj. 56 Ad 12/2017-30, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o:

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Žalovaný spora specifikovaným rozhodnutím změnil rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Českých Budějovicích ze dne 25. 10. 2016, čj. 51997/2016/STR, tak, že se žalobkyni „snižuje příspěvek na péči z 8 800 Kč na 4 400 Kč měsíčně od června 2017, podle ustanovení § 7 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ustanovením § 14 odst. 4 uvedeného zákona o sociálních službách.“ Krajský soud shora uvedeným rozsudkem rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

[2] Stěžovatel podáním ze dne 5. 3. 2018 požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Žalobkyně s přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasila.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým

veřejným zájmem. Podle odst. 3 téhož ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou v projednávané věci naplněny.

[6] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje, a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Charakter odkladného účinku pak spočívá v jeho mimořádnosti, neboť přiznání odkladného účinku má místo jen tam, kde jeho nezbytnost převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci.

[7] Stěžovatelův návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neobsahoval žádné odůvodnění. Stěžovatel nijak neargumentoval, že by na jeho straně vznikla nějaká, natož nepoměrně větší újma ve vztahu k újmě, která by odložením účinků napadeného rozhodnutí mohla být způsobena jiným osobám.

[8] Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel neunesl ve vztahu k návrhu jím předneseném ani břemeno dostatečného tvrzení a ani břemeno důkazní. Nebylo-li prokázáno, že byla naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti (vznik nepoměrně větší újmy stěžovateli, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám), nebylo třeba zkoumat podmínky další, s nimiž by tato podmínka primární musela být naplněna kumulativně.

[9] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj nikterak předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. března 2018

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu